

# Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

## Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min  
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...  
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Shemot

**Shelomoh ben Yitshaḳ**

**Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]**

1

**urn:nbn:de:kobv:517-vlib-10060**

שלישי יהודה אל-משה בארץ מצרים :  
 ס כט ונדבר יהוה אל-משה לאמר אני  
 יהוה נבר אל-פרעה מלך מצרים את  
 כל-אשר אני דבר אליך : ל ויאמר  
 משה לפני יהוה הן אני ערל שפטים ואיך  
 ; ישמע אל-פרעה : פ א ויאמר יהוה  
 אל-משה ראה נתתי לך את-אלהים לפרעה  
 ואתה אתה יהיה נביא : ב אתה תדבר  
 את כל-אשר אצוך ואתה אתה ידבר אל-  
 פרעה ושלח את-בני-ישראל מארצו :  
 ג ואני אקשה את-לב פרעה והרבתי את-  
 אתתי ואת-מופתי בארץ מצרים : ד ולא-  
 ישמע אלכם פרעה ונתתי את-ידי במצרים  
 והוצאתי את-צבאתי את-עמי בני-ישראל  
 מארץ מצרים בשפטים גדלים : ה וידעו  
 מצרים כי-אני יהוה בנטתי את-ידי על-  
 מצרים והוצאתי את-בני-ישראל מתוכם :  
 ו ונגש משה ואתהן כאשר צוה יהוה  
 אתם בן עשו : ז ומשה בן-שמנים שנה  
 ואתהן בן-שלוש ושמנים שנה בדברם אל-  
 רביעי פרעה : פ ח ויאמר יהוה אל-  
 משה ואל-אתהן לאמר : ט כי ידבר  
 אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת  
 אל-אתהן קח את-מטף והשלך לפני-פרעה  
 יהי לתנין : י ויבא משה ואתהן אל-פרעה  
 ונגשו בן כאשר צוה יהוה וישלך אתהן  
 את מטתו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי  
 לתנין : יא ויקרא גם-פרעה לחכמים  
 ולמכשפים

בארעא דמצרים : כט ומליל יי עם-משה  
 למימר אנא יי מליל עם-פרעה מלכת  
 דמצרים ית כל-דאנא ממליר עמך :  
 ל ואמר משה קדם יי הא אנא יקיר ממליר  
 ואיךדין יקביל מיני פרעה : א ואמר יי  
 למשה חזי דמניסך רב לפרעה ואתהן אחור  
 יהי מתורגמך : ב את המליל ית כל-  
 דאפקדיך ואתהן אחור ומליל עם-פרעה  
 וישלח ית-בני-ישראל מארעה : ג ואנא  
 אקשי ית-ליבא דפרעה ואסגי ית-אתותי  
 וית-מופתי בארעא דמצרים : ד ולא-יקבל  
 מנכון פרעה ואתהן ית-מחת-נבורתי במצרים  
 ואפיק ית-חילי ית-עמי בני-ישראל מארעא  
 דמצרים כדיןן וברבין : ה וידעון מצראו  
 ארי-אנא יי כד-ארים ית-מחת-נבורתי  
 על-מצרים ואפיק ית-בני-ישראל  
 מביניהון : ו ועבר משה ואתהן כמא דפקיד  
 יי יתהון בן עבדו : ז ומשה בר-תמנן  
 שנין ואתהן בר-תמנן ותלת שנין במלכותהון  
 עם-פרעה : ח ואמר יי למשה ולאתהן  
 למימר : ט ארי ומליל עמכון פרעה למימר  
 הבו לכו אתה ותימר לאתהן סב ית-חושךך  
 ורמי קדם-פרעה יהי לתניא : י ועל  
 משה ואתהן לות-פרעה ועבדו בן כמא  
 דפקיד יי ורמא אתהן ית-חושריה קדם  
 פרעה וקדם עבדו יהי לתניא : יא  
 וקרא אף-פרעה לחכימיא ולחורשיא ועבדו  
 אף-אינון חרשי מצרים בלחשיהון בן :  
 ורמו



יונתן בן עוזיאל

יט

עם משה בארעה דמצרים הוה אהרן מצית ארניה ושבע מה דמליל עמיה : כט ומליל יי עם משה למימר  
אנא הוא יי מליל וגו : ל ואמר משה קדם יי האנא קשי ממלל אהרן וגו : א ואמר יי למשה למא  
אנת מסתפי חמי דכבר שרית יתך דחילא לפרעה כאילו אלקא דיליה ואהרן אהרן יתך דילך : ב אנת  
ממליל לאהרן ית בל דאיפקדיך ואהרן אהרן ממליל לפרעה ופסטר ית בני ישראל מארעיה : ג ואנא אקשי ית  
יצרא דלכא דפרעה ואקשי ית אהרן ית מיקמי בארעה דמצרים : ד ולא יקבל מנכוון פרעה ואיגרי כהון גרין  
דקטול ואמו מחר גבורת ידי במצרים ואפיק ית עמי בני ישראל פריקון מארעה דמצרים דריגין בדרבין :  
ה ויגדעון מצראי ארום אנא הוא יי בד ארום ית מחר גברתי על מצרים ואגפיק ית בני ישראל פריקון מביניהון :  
ו ועבד משה ואהרן היקמא דפקיד יי יתהון היקבין עבדו : ז ומשה בר וגו : ח ואמר יי למשה וגו :  
ט ארום ימליל עמכון פרעה למימר הכו לכון מיקמא ומימר לאהרן סב ית חוטרך וטלוק יתיה קדם פרעה ית  
לחיני חרמין ארום עתידין כל דיורי ארעה למשמע קל צוחתהון דמצרים בתברותי יתהון היקמא דשקעו כל  
בריתא ית קל ציחת חויה בד איתערטיל מן שיריאי : י ואצל משה ואהרן לבת פרעה ועבדו היקבין היקמא  
דפקד יי וטלק אהרן ית חוטריה קדם מיחמי פרעה וקדם מיחמי עבדו יתהון להורקמא : יא ויקרא לחוד פרעה  
לחבימאי

רשי

(כח) ויהי כיום דבר וגו' . מחובר למקרא של אחריו : (כט) ודבר ה' . הוא הדבור עצמו האמור למעלה כא דבר אל פרעה  
מלך מצרים אל מותך שהפסיק הענין כדי ליחס מור הענין עליו להתחיל בו : אנה' . כדאי חכי לשלח ולקיים דברי שליחותי .  
(ל) ואמר משה לפני ח' . הוא האמירה שאמר למעלה הן בני ישראל לא שמעו אלי ונכזה הכתוב כאן כיון שהפסיק הענין וכך הוא  
השיטה כאלו האומר נחזור על הראשונות : (א) נתתיך אלהים לפרעה . שופט ורודה לרדות וכמות ויסורין : יהיה נביאך .  
כתרגומו ותורגמן . וכן כל לשון נבואה אלס המכריז ונשמיע לעם דברי תוכחות והוא מוגדרת כיב שפתיס יוכי חכמה ויכל מהתנכות  
דשואל (סימון) וכלע"ז קוראין לופרידי"ג (ב) : (ב) אתה הדבר . פיעס אחת כל שליחות ושלחות כפי ששמעתה מפי ואהרן  
אחך ימלינו ויטעימו בלוגי פרעה : (ג) ואנו אקשה : מחמר שהרשיע והתרים כנגדי וגלוי לפני שאין כחת רוח בלוגיות עכ"ס לתת  
לכ שלס לשוכ טוב לי שיתקשה לכו לענין הרכות כו איותותי ויכירו את גבורתי . וכן מדתו של הקדוש כרוך הוא מביא פורענות על  
האומות עכ"ס כדי שישמעו ישראל ויראו שנאמר (צפניה ג) הכרתי גוים שמו פנותס אמרתי אנת יראו אותי תקחו מוסר אף על פי כן בחמס  
מכות הראשונות לא נאמר ויחוק' את לבן פרעה אלל ויחוק לב פרעה (עיין ברא"ס שגורס כאן דבור המתחיל בלכתך לשוכ עד אשר שמתי  
ביך וכדלעיל פרשת שמות בפסוק בלכתך לשוכ ע"ס) : (ד) את ידי . יד ממש להכות בהם : (ט) מופת . אות להודיע שיש לורך בני  
שזולת חתכם : (י) רוגנין : נחש : (יא) ברה"טירס . בלחשיהון ואין לודמיון כמקרא ויש לדמות לו (בראשית ג)  
לחט

באר רחובות דקדוקי רשי

פכאס שהלכו בכנפיא והערב רב הלכו מעצמן כרזנס הטוב : (ב) דהא דואי אין לתרש חלת כתיבך נבואה ממש ויהיה משמעו אהרן  
קיבל הנבואה מן הסם ב"ה והוא אמרה אחר כך למשה ובאות חפכא הוי לכן קאמר כתרגומו מתורגמניך (וכלע"ז פרידיג"ר וכל"א פאר  
ספרעכו

רשבים

הלידות נוקדים אהרן למזה ולענין הדבור מקדום נמה לאהרן . (ב) ואף ישמע אלי פרעה . פרעה זו היא פרעה שלמעלה הן  
בני ישראל לא שמעו אלי וגו' חכל למיזלה קינר דכרין עד שיפרס חלה ראשי בית אבותם לדעת מי הס משה ואהרן כדכרס אל פרעה :  
(א) כתיבך . דכרן תחתיך : (ב) ושלח . שיאמר לו אהרן שישלח את בני ישראל ממצרנו : (ג) וידעו מצרים כי אתה  
חזון

מבלל יופי

(כט) (אל משה לאמר) . עם חלמד נחה האלף ואם חפרו  
חלמ"ד נעה האלה ולפי שיש המעו הרבה במלת אמור עם  
חלמד אמרו לאמר בונה האלף :  
(א) (נביאן) : כמו שאמר הוא יהי חלך לפרה כמו  
שרנכיא מדבר לעם בשליחות האל כן ידבר הוא  
כשליחותיהן מה שהאמר לו כמו שאמר ואתה תהיה לך  
לאר"הים .  
(ד) את ידי . מכותי והוא כלשון בני אדם כעבור שהיר  
הוא כלי להכות :  
(יא) (הרטמי) . רים  
חכמי הטבע לדעת הראב"ע  
ז"ל : (בלהטיהם) . שרשו  
לאט ונהפכה האלף בהא  
ובמכלל כמו בלאטיהם  
מן  
0 יוד 01



ללמכשפים ויעשו נס-הם חרשמי מצרים  
 בלתייהם בן יב וישליכו איש מטהו  
 ויהיו לחנינם ויבלע מטה-אהרן את מטתם :  
 יג ויחזק לבפרעה ולא שמע אלהם כאשר  
 דבר יהוה : ס יד ויאמר  
 יהוה אל-משה כבר לב פרעה מאן לשלח  
 העם : טו לך אל-פרעה בבקר הנה יצא  
 המימה ונצבת לקראתו על-שפת היאר  
 ותמטה אשר-נהפך לגחש תקח בידך :  
 טז ואמרת אליו יהוה אלהי העברים  
 שלחני אליך לאמר שלח את-עמי ויעבדני  
 במדבר והנה לא-שמעת ער-כה : יז כה  
 אמר יהוה בואת חרע כי אני יהוה הנה  
 אנכי מכה במטה אשר-בידי על-המים  
 אשר ביאר ונהפכו לקס : יח והדנה אשר-  
 ביאר תמורת ובאש היאר ונלאו מצרים  
 לשתות מים מן היאר : ס יט ויאמר  
 יהוה אל-משה אמר אל-אהרן קח מטתך  
 ונטה ירך על-מימי מצרים על-נהרותם  
 על-וארתיהם ועל-אנמיהם ועל כל-מקנה  
 מימיהם ויהיו-דם והיה דם בכל-ארץ  
 מצרים ובעצים ובאבנים : כ ויעשו-כן  
 משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירס במטה  
 ויך את-המים אשר ביאר לעיני פרעה  
 ולעיני עבדיו ונהפכו כל-המים אשר-ביאר  
 לדם : כא והדנה אשר-ביאר מטה ובאש  
 היאר ולא-יכלו מצרים לשתות מים מן-  
 היאר ויעו הים בכל-ארץ מצרים :  
 ויעשו

יב ורמו גבר חוטריה והיו לחניניא ובלע  
 חוטרא-דאהרן נת-חוטריהון : יג ואיתקף  
 לבא דפרעה ולא קביל מנהון כמא דמליל  
 יי : יד ואמר יי למשרה איתקף ליבא  
 דפרעה סריב לשלחא עמא : טו איזיל  
 לנת-פרעה בצפרא הא גפיק למינא ותתעמד  
 לקדמותיה על-כיה גהרא וחוטרא דאיתקפיד  
 לחייו תיסב בידך : טז ותימר ליה יי  
 אלהיה דיהודאי שלחני לנתך למימר שלח  
 נת-עמי ויפלחון קדמי במדברא והא לא-  
 קבילתא עד-בען : יז ברנן אמר יי ברא  
 תידע ארי אנא יי הא אנא מתי בחוטרא  
 די בירי על-מינא דבנהרא ותהפכו לךמא :  
 יח ונוגי דבנהרא ומותון וסרי גהרא וילאו  
 מצראי למשתי מינא מן-נהרא : יט ואמר  
 יי למשה אימר לאהרן סב חוטריך וארס-  
 ירך על-מינא דמצראי על-נהריהון על-  
 אריתיהון ועל-אנמיהון ועל כל-בית-בנישת  
 מימיהון ויהון דמא ויהי דמא בכל-ארעא  
 דמצרים ובמיני אעגא ובמיני-אבניא :  
 כ ועבדו-כן משה ואהרן כמא דפקיד  
 יי ואיים בחוטרא ומחא נת-מינא דבנהרא  
 לעיני פרעה ולעיני עבדוהי ואיתקפיו כל-  
 מינא דבנהרא לךמא : כא ונוגי דבנהרא  
 מיתו וסרי גהרא ולא-יבילו מצראי למשתי  
 מינא מן-נהרא והנה דמא בכל-ארעא  
 דמצרים



לחסימיא ולחשויא ועברו לחוד הינו עיני ומקריס חרשין דבמקבם בלחשי קוסמיזון חוקדן : יב ושלוקת  
 אעש חטריה וכו' לוקמני ומן עד אהפיקו למהו כמו שירוא ובלע וגו' : יג ואיתקף יצרא דלגא דפרעה  
 ולא מביל מנחון היקמא דמליל : יד ואבד : ל' למשוה איתקף יצרא דלגא דפרעה קסרב למיפטור ית עמא :  
 טו איוול לנת פרעה בצפרא הא נפיק למנטור קוסמין עילו מנא הי באמנושיא ויתקמף לקדמותיה על גוף  
 נהרא וברם חוטרא דאיתקפיד לחיו מיסב בידך : טז ומימר ליה : אלקא דירדנא שרני לנתך למימר  
 פטור ית עמי ושלחן קדמי במדברא ורהא לא קבילת עד קדון : יז פדנא אמר : קדא סימנא חנדע ארום אנא  
 : הא אנא מתי בחוטרא רבידי על מוי די בנהרא ויתקפכו לאדמא : יח וגומ דבנהרא ימרתון וקרי נהרא  
 וישמלהון מוצרא למשתי מוי מן נהרא : יט ואמר : למשה אימר לאתרון סב היטרך וצריס ידך על מוי דמוצרא  
 על נהריתון על פצידהון על שקייהון ועל כל בית בנישות מימיהון ויהון דמא בקל ארעא דמוצריס וקמאי אעא  
 וקמאי אקנא : כ ועברו ויבדון משה וצאיהון הי קמא דפקיד : וצריס בחוטרא וקמא ית מוי דבנהרא למחמי  
 פרעה ולמחמי עברוי ואיתקפיו כל מוי דבנהרא לאדמא : כא וגומ די בנהרא וגו' נהות קחת דמא בקל ארעא

דמצרים

דש"י

ל'ט החרט המת הפכת דמויה שהיא מת הפכת ע"ל לחט : (יב) ויבלע משה אהרן . (שבת צז) מאחר שמור ועשה מטה כלע את  
 כלו : (יד) ככר . תרגומי קיר ולא איתקף מפי שהוא גם דבר כמו (שמות יח) כי כמד מן דכר (ג) : (טו) הנה  
 יוצא המיטה . לנקיטו שהיה עושה עלטו חלוה ואומר שאינו נרין לנקיטו ומשכיס ויונא לנילוס ועושה גם נרכיו (ש"ר) . (יז) עד  
 מה . עד הנה ומדרשו עד שת שמעו ומתי מכתובכורות שאפתח בה ככה חמר ה' כחנות הלילה : (יח) ונחפכו לדם . לפי שאין  
 אצוים יורדים במצרים ונילוס עולה ומסקה את הארץ ומצוים עובדים לנילוס לפיכך הלכה את ירחם ואחר כך הלכה אותם :  
 (יט) ונלאו מצרים . לבקש רפואה למי היאור שהיו ראוי לשתות : (כ) אמר אל אהרן . לפי שהגין היאור על משכ  
 כשנשך לתוכו לפיכך לא לקה על ידו לא כדס ולא ככפרדעים ולקח על ידי אהרן : גהרוהם . הם נהרות המושכים כעין נהרות שלטו  
 יאוריהם

באר רחובות דקדוקי דש"י

שפרעביר) והיעו לאו עמון נחאה חמש היא רק ותורגמן חכל פרעה : (ג) חמש דוילת כד איכא לפרושי כלשון התרגום קיר לשון  
 שם דכר כד (שנועהיה) וגם איכא לפרושי פיעל עבר כד (עו האטו גשווערט) זכעבור דכפרשת יתרו כסוק כי כד מן דכר ח'  
 אפשר לפרושי כי אם פלשן שם דכר לכן מקטיס רש"י לדעת התרגום כי גם ככאן לשון שם דכר  
 הוא

דשב"ם

אדוק ומושל מעד עתה ואמר לא ידעתי את ה' : (יג) ויחוק לב פרעה . אמר כי גם אהרן במשמות עשה : (יד) כד  
 שכד פרעה את לבו כאשר פירשתי למעלה . כי עתיות העלום בנוף האדם יאמר ישמן . ויכד . וישפל . ויזקין . ויחכס .  
 תוהם יאמר כלשעבר זקן כד שון וישפל . רוס אכמים . כולם לשון פיעל : (טו) הנה יוצא המיטה . כדרך השרים לטייל בכקר ולרכוב  
 אלה ואלה (יז) : בואת תדע כי אבי ה' שהרי חמרת לא ידעתי את ה' : (יח) ונלאו כבר פירשתיו כפרשת לוט . שכל  
 ונלאו כפל לשון של לא ונלאו אלו"י ב"ל : (כ) לעיני פרעה . והיו כבודו של משה פאהרן שלוחו היה מריס במטה ומכה בו תדיר .  
 (כא) קתה . עעמו למעלה שהיו לשעבר . אבל מתה אנכי להבא עעמו למטה . ומתה עלי רמל עעמו למעלה שאף לשעבר .  
 ג

מכלל יופי

זכר לנקבה אבל בא בחסרון אמירה דוניה לומר בואר  
 האמירה ובענינו הכין חסרונו : (יט) (על יאוריהם)  
 אף על פי שהדגם אונקלוס על שפת היאור נהרא אבל יאוריהם  
 תרגם בלשון אחר לפי שהוא סמוך לנהרותם והיאור הם הקנים  
 הנגרים והגמשכים פלגים מן הגהר אל השדות ולפי שגידו  
 הוא שלמשכין כימין  
 ונגרים על השדות להשקותם  
 נקרא יאור : (ב) (ועשת  
 וכלכמים . המים  
 אשר בכלי העצים  
 וכלכמים :

שן שמואל יע לאט את  
 פניו ועניו במעשה הכשפי'  
 שעושים כחומר ובכסו  
 שני אדם ברהבולות  
 וברמיות : או יהיה  
 משושי להם ומעמנו כי יש  
 זמנעו הכשפים בלהט  
 הזרם : (יד) (כבד) תואר ענין כבוד : (סז) (עד  
 כה) . ערעה : (יז) (בראמרי) . אע"פ שנכתבה  
 זאת המלה בהא קריאה ב' : (בואת תדע) . אין בכח



כב ויעשו כן חרשמי מצרים בלטיהם  
 ויחזק לב-פרעה ולא שמע אלהם כאשר  
 דבר יהוה : כג ויפן פרעה ויבא אל-ביתו  
 ולא-שת לבו נס-לזאת : כד ויחפרו כל-  
 מצרים סביבת היאר מים לשמות בני לא  
 יכלו לשתת ממימי היאר : כה וימלא  
 שבעת ימים אחרי הכות-יהוה את-היאר :  
 פ כו ויאמר יהוה אל-משה בא  
 אל-פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח  
 את-עמי ויעבדני : כז ואס-מאן אתה  
 לשלח הנה אנכי נגף את-מל-נבולך  
 בצפרדעים : כח ושרץ היאר צפרדעים  
 ועלו ובאו בביחף ובחדר משקבך ועל-  
 מטרתך ובגירת עבדך ובעמך ובתמורתך  
 ובמשארותיך : כט ובכה ובעמך ובכל-  
 עבדך ועלו הצפרדעים : א ויאמר יהוה  
 אל-משה אמר אל-אהרן נטה את-ידך  
 במטה ער-הנהרות על-היארים ועל-  
 האנמים והעל את-הצפרדעים על-ארץ  
 מצרים : ב ויש אהרן את-ידו על מימי  
 מצרים ותעל הצפרדע ותכס את-ארץ  
 מצרים : ג ויעשו כן חרשמים בלטיהם

דמצרים : כב ועבדו-כן חרשי מצרים  
 בלחשיהון ואתקף לבא-דפרעה ולא-קביל  
 מנהון כמא דמליל יי : כג ואתפני פרעה  
 ועל לביתיה ולא-שוי לביה אף-קדא :  
 כד וחפרו כל-מצראי סהרני גהרא מיא  
 למשתיארי לא-יכלו למשתי ממיא דגהרא :  
 כה ושלימו שבעא יומין בחר דמחא יי  
 ית-נהרא : כו ואמר יי למשה עול לנת-  
 פרעה ותימר ליה בדנן אמר יי שלח ית-  
 עמי ויפלחון קדמי : כז ואס-מסרב את  
 לשלחא הא אנא מחי ית-כל-תחומך  
 בעורדעניא : כח וירפי גהרא עורדעניא  
 ויסקון ויעלון בביתך ובאידרון בית-משקבך  
 ועל-ערסתר ובבית עבדך ובעמך ובתמורתך  
 ובאצוותך : כט וכך ובעמך ובכל-עבדך  
 ויסקון עורדעניא : א ואמר יי למשה  
 אימר לאהרן ארים ית-ידך בחוטרך על-  
 גהריא על-אריתיא ועל-אנמיא ואסיק ית-  
 עורדעניא על-ארעא דמצרים : ב וארים  
 אהרן ית-ידיה על-מיא דמצראי וסליקו  
 עורדעניא וחפו ית-ארעא דמצרים :  
 ג ועבדו-כו חרשיא בלחשיהון ואסיקו

ויעלו

רשי

ית

יאוריהם : הם כריכות נגרים חכריכות העשויות בידי אדם ונשפת הנהר לשדות ויגלוס חישיו ותכרכים ועולה דרך היחורים ומסקה  
 השדה : יאוריהם : קבוצת מים שחיתן כוכשין וחין מושכין אלא עומדין כנוקוס אחד וקורין לו אשט'נק : ככל ארץ מצרים .  
 חף סוראנלות ונחזקטלות סבכתיים : וכעצום ובאבניים . מים שבכלייגן וככלי חסן : (כב) בלטיהם . לחס שאומיוין חותו  
 כלש וכח'חי (סנהדרין סו) רבותיו חזרו כלטיהם מנעשה שדים בלטיהם מנעשה כשפים : ויחזק לכ פרעה . לומר על ידי נכשמות  
 אדם יושבים כן (מנחות פה) תכח'תם מוכסין לעתריים עיר סכולה תכן . חף אתם מוכסין חכשפות לונגרים סכולה כשפים :  
 (כג) גם לואת . למופת המטה שכחף לתכין ולא לזה של דם : (כה) וימרא . מנין סכעת ימים שלא סב היחור לקדמותו  
 שאיתם הוסיף מנעשת רכוש חס'ג ונ'חלקים ויחיד ויתרה בהם : (כז) ואס-מאן אתה . ואס סרבן אתה .  
 חזן כנוועתון מסיכ'אלח כנוי'האדם על'סם הפפעל כמו ושלנו וסקטסר ח'יף (ד) : גוף את כל גבולך . מכה וכן כל לשון מנפה  
 סימ